

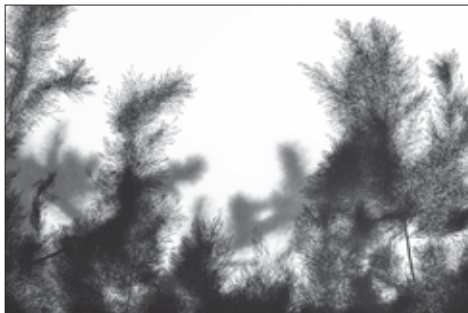
V neblju, 2021, tuš, para, papir, 21 x 29,7 cm

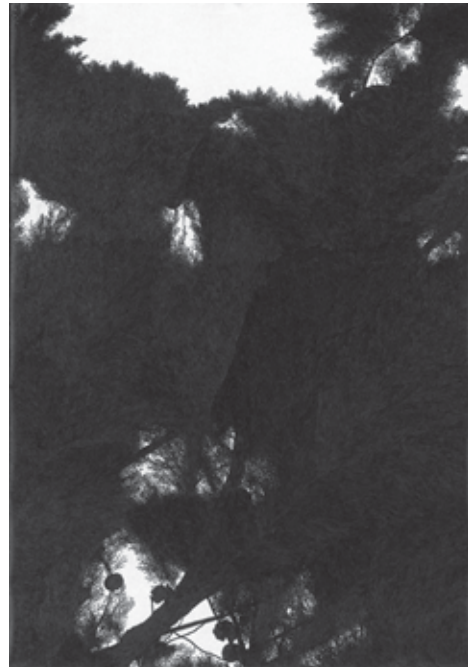
V neblju, 2021, tuš, para, papir, 29,7 x 21 cm

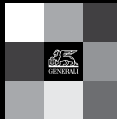
V neblju, 2020, tuš, papir, 50 x 70 cm

Mangari, 2023, tuš, fotija, 60 x 60 cm

Orisi IV, 2020, tuš, papir, 100 x 70 cm, foto arhiv avtorice

GALERIJA

Mangari, 644ajl, 2023, tuš, fotija, 60 x 60 cm, foto Marko Tušak

ČRNO NA BELEM
TINA KONEC
20. 9. – 1. 12. 2023

generali-galerija.si

TINA KONEC

ČRNO NA BELEM

V Generali galeriji se s samostojno razstavo z naslovom Črno na belem predstavlja mlada umetnica Tina Konec. Slike za razstavo so nastajale med letoma 2018 in 2023. Gre za predstavitev štirih serij z naslovi: V megli (dela nastajajo od leta 2018 do danes), Oriši (2020/2021), Mangani (2023) in Dualizam lepega (2023). Kljub temu, da so risbe predstavljene po serijah, pravi, da se njeno delo razvija kot kontinuirana celota. Serije nadgrajuje, lahko tudi dopoljuje in povezuje. Združene še bolj poudarjajo vsebino, ki jo želi predstaviti. Tudi na razstavi v Generali galeriji se več risarskih serij medsebojno dopolnjuje. Pribežujejo zgodbo oziroma prikazujejo stvari, na katere ni moral biti gledalec bolj pozoren.

Risba ji pomeni osnovo za nadaljnje ustvarjanje in samostojno zaključeno likovno delo. Skozi risbo izraža naravo, ki je v vir neskončne inspiracije, ker je večna in vedno aktualna. Osnovni motiv je pokrajina, natančneje iglavci, ki ji predstavljajo univerzalno naravno formo. Drevesne krošnje fotografira na sprehodih po naravi. Za motiv vzame samo izseke, ki na prvi moment delujejo abstraktno in nelogično. Ko pa se gledalec približa delu, se mu razodene notranje življenje riste. Fascinira jo posvajanje naravnih oblik v mikro in makro svetu. Umetnica želi poudariti subtilnost, lepoto, iskanje harmonije in naseljenost. Ko upodablja iglasta drevesa in lepoto njihovih detajlov, opozarja na lepoto narave. V današnjem svetu stalnega hitenja in tempa življenja poskuša doseči, da bi se gledalec za trenutek ustavil, se posvetil detajlu in občudoval brezčasno lepoto narave.

Kolorit je minimalističen, tako kot sta minimalistična risba in motiv drevesa. Vsa dela temeljijo na črni oziroma črni. Večja je linija kateregakoli iglavca.

Dela iz serije V megli temeljijo na serbičnosti narave in prikazujejo meglic. Plaste in prekrivane sta del njenega umetniškega procesa. To še posebej pride do izraza pri delih iz serije Oriši. Prikazana je notranost drevesne krošnje. Na mestih, kjer je črna najgostejša, je največ porisanega območja, čeprav na prvi pogled ne deluje tako. Črna krošnje se šele s približevanjem gledalca preženi in organizirano strukturo in zgolj do določene mere posnema logiko drevesne krošnje. Umetnica pravi, da gre za subjektivno in avtomatizirano gesto roke, ki rše in po domišljji upodablja navidezno kaotično strukturo krošnje ciprese.

Dela iz serije Mangani se pri postavitvi in izvedbi navdihujejo po oknih iz abstrakta, ki so ga nekoč za zasteklitev oken uporabljali namesto stekla. Gre za presvetljene risbe, ki delujejo kot nekašna okna, ki spodbujajo in zahtevajo od gledalca večjo pozornost. Pri tem je umetnica uporabila svetlobne učinke. Mangarovi denarji (kristali), po katerih je poimenovala serijo, so namreč zelo podobni krošnjam drevesa. Umetnica je uporabila veje ciprese, ki spominjajo na mangarove dendrite. Kemijske reakcije se na površini kamnin pojavijo pod določnimi atmosferskimi učinki. Toversten pojav se ji zdi fenomen, saj postavlja naravo v t. i. vlogo umetnice, ki skrajša rše po kamni površini ter znova dokazuje univerzalnost in vsprisilnost oblike drevesne veje.

Serija Dualizam lepega nastopa v dveh delih. V tehniki risbe in tehniki printa. Gre za serijo petih del, kjer se prepletata dve podobi likovni.

Obe simbolizirata nasprotujoče si pojme. Na eni strani vešče in na drugi strani plastični odpadki, ki so upodobljeni kot »visoko estetski«
objekti, že skoraj kot relikvi.

Namenoma je uporabila kilejske podobe odpadkov, saj meni, da je zaradi medijskega množičnega pojavljanja podoba plastičnih odpadkov doživela inflacijo pomena. Ljudje ob tovarnih pojavljanjih niso več zaskrbljeni in naredijo zelo malo ali nič za reševanje tovarnega problema.

Tako imenovan GPGP (great pacific garbage patch), otok plastičnih odpadkov, ki je tako velik kot bi Francije skupaj, plava sred Tihga oceana. Sestavlja ga pet vrst plastike, po katerih je poimenovala dela v seriji: nanoplastika, mikroplastika, mezoplastika, makroplastika in megaplastika.

Umetnica meni, da gre za zgolj še eno okoljsko težavo, ki je daleč stran od nas, ker njene razsežnosti nihče (še) ne občuti na lastni koži. Podnebne spremembe, ki so jih napovedovali, so že letos pletli močno prizadele Slovenijo. Serija je nastajala prav v času uničujočih neurj, zaradi česar je bil za umetnico delovni proces toliko bolj doživet in zaznamovan s skrbjo. Način gledanja serije Dualizam lepega sli gledalca, da dela ne gleda zgolj frontalno, temveč tudi s strani, kar narekuje idejo o spremembi zornega kota in načina razmišljanja v reševanju okoljske problematike.

Sporočila slik Tina Konec so še kako aktualna. Govorijo o bližnji stvari, to je o človekovem odnosu do narave. Sprašuje se, kako lahko s svojo umetnostjo spremeni oziroma pomaga pri procesu oswetljanja o problematiki. Želi si, da bi gledalca spodbudila, da razmisli o pomenu narave za človeka in njegovem odnosu do nje. »Narava in naravno okolje sta tista, kar bi morala biti najbolj spoštovano in cenjeno v vseh pogledih. Človeštvo bi moralo biti pozorno na šudovitost, krhkost in ranljivost narave. Še posebej pa na njeno močovitost in moč.«

Risba zavrnat ostaja v fokusu njenega ustvarjanja, jo pa zadnje čase vleče v kombinacijo z drugimi mediji in v nove načine dela. Pred dvema letoma je na razstavi prvič predstavila video delo. Zarima jo tudi kombinacija z novimi mediji in sodobno tehnologijo, saj prav v tem vidu nadaljevanje svojega ustvarjanja. Ves čas pa čuti potrebo po kritičnosti do odnosa do okolja, ki je v njenem delu vedno prisotna, vendar vedno na zelo subtilen način, nikoli neposredno.

B I O G R A F I J A

Tina Konec se je rodila 5. julija 1992 v Mariboru. Leta 2015 je diplomirala iz slikarstva na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani pri profesorju Zmagu Lenarčiču. Na isti ustanovi je leta 2019 zaključila podiplomski študij slikarstva pod mentorstvom Tuga Šušterka in dr. Nadeje Zgonik. Leta 2019 je za svoje delo prejela študentsko Prešernovo nagrado za slikarstvo. Trenutno je vpisana na doktorski študij humanistike in družboslovja na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani. Za ustvarjanje je prejela različna priznanja in vrsto nagrad. Leta 2018 je na 53. mednarodnem slikarskem Ex-temporu v Piranu prejela najboljšo nagrado grand prix. Istega leta in leta 2021 je prejela veliko nagrado na Ex-temporu v Grotjušanu. Redno se udeležuje umetniških razstav. Njena dela so urložena v več galerijskih zbirk, med drugim v zbirko Umetnostne galerije Maribor in v zbirko Obalnih galerij Piran. Razstavlja je na več samostojnih in skupinskih razstavih doma ter v tujini. Od leta 2019 ima status samozaposlene na področju kulture. Živi in ustvarja v Ljubljani.

Petra Blajž Silva
Kustodirja razstave

Makro, serija Dualizam lepega, 2023, papirnata zgibanka, print, 100 x 70 cm

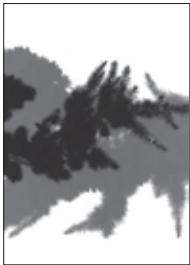

Projekt Dualizam lepega Franciska Minžaršho za kulturo v občini dolbene Šipendije

Mangani, 2023, št. trija, 60 x 60 cm posamezno delo, foto: Marko Tuhak

V megli, 2020, št. dva, pavi papir, 21 x 29,7 cm

V megli, 2020, št. dva, pavi papir, 21 x 29,7 cm

